מחזור ראש השנה עדות המזרח — אחות קטנה

אם חל בחול מתחילין כאן:

אָחוֹת קְטַנָּה, תְּפִלּוֹתֶיהָ. עוֹרְכָה וְעוֹנָה, תְּהִלּוֹתֶיהָ. אֵל נָא רְפָא נָא, לְמַחֲלוֹתֶיהָ. תִּכְלֶה שָׁנָה, וְקִלְלוֹתֶיהָ:

בְּנֹעַם מִלִּים, לְךָ תִקְרָאֶה. וְשִׁיר וְהִלּוּלִים, כִּי לְךָ נָאֶה. עַד מָה תַּעְלִים, עֵינְךָ וְתִרְאֶה. זָרִים אוֹכְלִים, נַחֲלוֹתֶיהָ: תכלה

רְעֵה אֶת־צֹאנְךָ, אֲרָיוֹת זָרוּ. וּשְׁפֹךְ חֲרוֹנְךָ, בְּאוֹמְרִים עָרוּ. וְכַנַּת יְמִינְךָ, פָּרְצוּ וְאָרוּ. לֹא הִשְׁאִירוּ, עוֹלְלוֹתֶיהָ: תכלה

הָקֵם מִשְׁפָּלוּת, לְרֹאשׁ מַמְלֶכֶת. כִּי בְּבוֹר גָּלוּת, נַפְשָׁהּ נִתֶּכֶת. וּכְרוּם זְלוּת, לְבָּהּ שׁוֹפֶכֶת. בְּדַלֵּי דַלּוּת, מִשְׁכְּנוֹתֶיהָ. תכלה

מָתַי תַּעֲלֶה, בִּתְךָ מִבּוֹר. וּמִבֵּית כֶּלֶא, עָלָה תִּשְׁבֹּר. וְתַפְלִיא פֶּלֶא, בְּצֵאתְךָ כְּגִבּוֹר. לְהָתֵם וְכַלֵּה, מְכַלּוֹתֶיהָ: תכלה

חֵילָהּ קָבְעוּ, הַגּוֹי כֻּלּוֹ. וְטוּבָהּ שָׁבְעוּ, וּבָזוּ אִישׁ לוֹ. וְלִבָּהּ קָרְעוּ, וּבְכָל־זֹאת, לֹא מִמְּךָ נָעוּ, מַעְגְּלוֹתֶיהָ: תכלה

זְמִירָהּ שָׁבַת, וְחִשְׁקָהּ תַּגְבִּיר. לַחְפֹּץ קִרְבַת, דּוֹדָהּ וְתַעֲבִיר. מִלֵּב דַּאֲבַת, נַפְשָׁהּ וְתָסִיר. לְבַקֵּשׁ אַהֲבַת, כְּלוּלוֹתֶיהָ: תכלה

נְחֵהָ בְנַחַת, לְנָוֶה רִבְצָהּ. רַב נִוְנַחַת, מִדּוֹד חֻפְצָהּ. וְהִיא כְּפַרַחַת, עָלְתָה נִצָּהּ. לֹא הִבְשִׁילוּ, אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ: תכלה

חִזְקוּ וְגֵילוּ, כִּי שׁוֹד גָּמַר. לְצוּר הוֹחִילוּ, בְּרִיתוֹ שָׁמַר. לָכֶם וְתַעֲלוּ, לְצִיּוֹן וְאָמַר. סֹלּוּ סֹלּוּ, מְסִלּוֹתֶיהָ. תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

בליל שני יש נוהגים לומר פיוט "חון תחון" קודם תפלת ערבית, סימן: חזק.

חוֹן תָּחֹן עַל בָּנֶיךָ, לְךָ שָׁבִים. וּבְפַחַד לְפָנֶיךָ, נִצָּבִים. יֵרֵאִים עֵת יִקָּרְאוּ, לַדִּין. כִּי עַל כֵּן בָּאוּ, נִכְאָבִים:

זָכֹר תִּזְכֹּר רַחֲמִים, יוֹם הַדִּין. הָפֵר כַּעַס וּזְעָמִים, עֵת תָּדִין. לִירֵאֶיךָ וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמֶךָ, הֵמָּה יוֹשְׁבֵי, עַל מִדִּין:

קָרֵב־לִי שְׁנַת גֹּאֵל, וּפְדֵנִי. עַל מֵי מְנוּחוֹת הָאֵל, תַּנְחֵנִי. וּזְכֹר־לִי זְכוּת אִישׁ תָּם. עַל לְבָבְךָ כַּחוֹתָם, שִׂימֵנִי:

לַמְנַצֵּחַ | עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ ׀ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר ׀ בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא ׀ מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

עֵדוּת| בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי| יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָּ:

לפני התפלה יאמר:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת ה"י בְּאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עַרְבִית שֶׁל [בשבת יוסיף: שַׁבַּת קֹדֶשׁ וְ] יוֹם הַזִּכָּרוֹן, שֶׁתִּתְקֵן יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת־שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ, וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

אם חל ראש־השנה בשבת, יעמדו באמירת הקדיש, וכשיענו "ברוך ה' המבורך" יכוונו לקבל תוספת הרוח.

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵהּ, וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא, שִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן